

28 Φεβρουαρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Διοτίς]

INTERAMERICAN LIFE INSURANCE COMPANY,

Εφεσείοντες- Ενάγοντες,

v.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΜΠΙΑΣΙΗ, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

*Εφεσιβλήτων - Εναγόντων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 7748).*

5 *Ασφάλεια — Ασφαλιστήριο συμβόλαιο — Ερμηνεία — Πρόνοια σε ασφαλιστήριο συμβόλαιο για κάλυψη εξόδων ιατρικής περίθαλψης για ασθένειες που εκδηλώθηκαν για πρώτη φορά μετά την πάροδο 30 ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του συμβολαίου — Έκδοση συμβολαίου με αναδρομική ισχύ — Κατά πόσο η πιο πάνω προθεσμία άρχιζε από την ημερομηνία έκδοσης του συμβολαίου, ή από την ημερομηνία που αυτό τέθηκε σε ισχύ.*

10 *Στις 4.12.86 οι εφεσιβλήτοι υπέβαλαν στους εφεσείοντες πρόταση για έκδοση ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής που περιλάμβανε και διάφορες επιπρόσθετες καλύψεις, μεταξύ των οποίων και ασφάλεια εξόδων νοσοκομειακής περίθαλψης υπό τους όρους και προϋποθέσεις που περιείχονταν σε σχετικό προσάρτημα του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Μαζί με την πρόταση αυτή οι εφεσιβλήτοι*

15 *πλήρωσαν και μέρος των ασφαλιστρών. Στις 19.12.86 οι εφεσείοντες εξέδωσαν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής με ημερομηνία έκδοσης 19.12.86 και ημερομηνία έναρξης ισχύος 4.12.86. Στο σχετικό προσάρτημα υπήρχε όρος που ανέφερε ότι για να καλυφθούν τα έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης για ασθένεια αυτή έπρεπε να είχε εκδηλωθεί για πρώτη φορά 30 τουλάχιστο ημέρες μετά την*

20 *ημερομηνία που εκδόθηκε το προσάρτημα. Στις 10.1.87 η εφεσιβλήτη 2 ασθένησε και μεταφέρθηκε σε ιδιωτική κλινική όπου στις 12.1.87 υποβλήθηκε σε χειρουργική και καταβλήθηκε στο θεράποντα γιατρό το ποσό των ΛΚ 500 ως έξοδα ιατρικής περίθαλψης. Μετά από άρνηση της εφεσείουσας να πληρώσει οποιαδήποτε παροχή οι*

25 *εφεσιβλήτοι κίνησαν αγωγή και το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού αποφάνθηκε ότι υπήρχε ασάφεια στο κείμενο του ασφαλιστηρίου εγγράφου και αφού εφάρμοσε τις σχετικές αρχές ερμηνείας ασφαλιστικών εγγράφων, αποφάσισε ότι η απαίτηση των εφεσιβλήτων*

30 *εκαλύπτετο από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο και επιδίωξε σ' αυτούς ποσό ΛΚ375.*

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Αν και αυστηρά μιλώντας δεν υπήρχε ασάφεια στον σχετικό όρο που να καθιστά αναγκαία την επέμβαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, εκείνο που ήταν αναγκαίο να απαιτηθεί ήταν το ερώτημα του ποια ήταν η ορθή ερμηνεία της λέξης "εκδόθηκε" που περιεχόταν στον ορισμό του όρου "ασθένεια" στο σχετικό προσάρτημα του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. 5

(β) Στην παρούσα περίπτωση ήταν φανερό ότι οι συμβαλλόμενοι είχαν συμφωνήσει, σε αντίθεση με τη γενική αρχή, η κάλυψη να έχει αναδρομική ισχύ από τις 4.12.86, δηλαδή την ημερομηνία που είχε γίνει η πρόταση εκ μέρους των εφεσιβλήτων και είχε πληρωθεί το ασφάλιστρο, και ότι η πρόθεση των μερών όσο και η λογική συνέπεια της μετάθεσης αναδρομικά της ημερομηνίας ισχύος της κάλυψης, ήταν ότι και η έκδοση της ασφάλειας έπρεπε να μεταταθεί αναδρομικά και να τοποθετηθεί πίσω στις 4.12.86. Διαφορετική ερμηνεία θα οδηγούσε στο παράλογο αποτέλεσμα να κερδίζουν οι εφεσείοντες σε βάρος των εφεσίβλητων περίοδο που να μην κάλυπτε η ασφάλεια στο συγκεκριμένο εκείνο τομέα μεγαλύτερη των τριάντα ημερών που δεν φαίνεται να ήταν η πρόθεση οιοδήποτε των συμβαλλομένων, ενώ, παράλληλα, τυχόν μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση του ασφαλιστηρίου εγγράφου θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα και θα άφηνε ακάλυπτους τους ασφαλιζόμενους για μία μεγάλη περίοδο για την οποία θα είχαν ήδη πληρώσει το ασφάλιστρο. 10 15 20

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα. 25

Έφεση.

Έφεση από τους εναγομένους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Παπαδοπούλου (κα), Ε.Δ.) που δόθηκε στις 14 Οκτωβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 11048/87) με την οποία διατάχθηκαν να πληρώσουν στους ενάγοντες το ποσό των £374.- για έξοδα ιατρικής περίθαλψης βάσει ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής. 30

Α. Χαβιαράς, για τους εφεσείοντες.

Κ. Ευσταθίου, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult. 35

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον κ. Π. Αρτέμη, Δ.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Στις 4.12.86 οι εφεσίβλητοι υπέβαλαν στους εφeseιοντες/ασφαλιστές πρόταση για έκδοση ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής, που θα πρόσφερε διάφορες επιπρόσθετες ασφάλειες κάλυψης, μεταξύ των οποίων και

5 "Ασφάλεια Εξόδων Νοσοκομειακής Περίθαλψης" προς τους εφεσίβλητους και τα παιδιά τους υπό όρους και προϋποθέσεις που περιείχονταν σε σχετικό προσάρτημα του συμβολαίου. Μαζί με την πρόταση αυτή οι εφεσίβλητοι πλήρωσαν και μέρος των ασφαλιστρων. Στις 19.12.86 οι

10 εφeseιοντες εξέδωσαν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής υπ' αρ. 0961248 με ημερομηνία έκδοσης 19.12.86 και ημερομηνία έναρξης ισχύος 4.12.86, (τεκμ.1).

Το πιο πάνω προσάρτημα περιείχε όρους για την πληρωμή παροχής ή επιδόματος για ασθένεια. Στο μέρος του

15 όπου περιέχονται οι ορισμοί αναφέρονται τα ακόλουθα σε σχέση με τον όρο "ασθένεια":

"Ασθένεια θεωρείται κάθε αρρώστια που εκδηλώνεται για πρώτη φορά τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες μετά την ημερομηνία που εκδόθηκε ή επαναφέρθηκε το προσάρ-

20 τημα σε ισχύ". (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Στις 10.1.87 η εφεσίβλητη 2 ασθένησε και μεταφέρθηκε σε ιδιωτική κλινική, όπου στις 12.1.87 υποβλήθηκε σε εγχείρηση και καταβλήθηκε στο θεράποντα γιατρό το ποσό των £500.- ως έξοδα ιατρικής περίθαλψης. Κατόπιν άρνη-

25 σης της Ασφαλιστικής Εταιρείας να πληρώσει οποιαδήποτε παροχή σύμφωνα με το ασφαλιστικό έγγραφο, οι εφεσίβλητοι ήγειραν αγωγή και το πρωτόδικο Δικαστήριο τους επεδίκασε το ποσό των £375.-. Οι εφeseιοντες εφeseίβαλαν την απόφαση αυτή και το επιχείρημα τους, τόσο στο πρω-

30 τόδικο Δικαστήριο, όσο και ενώπιον μας, είναι ότι η προθεσμία των 30 ημερών που αναφέρεται στον ορισμό της λέξης "ασθένεια" άρχιζε από την ημερομηνία έκδοσης του ασφαλιστηρίου εγγράφου και όχι της ισχύος του, με αποτέλεσμα να μην δικαιούνται οι εφεσίβλητοι σε πληρωμή

35 σύμφωνα με τους όρους του προσαρτήματος.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού παρέθεσε τις αρχές

ερμηνείας ασφαλιστικών εγγράφων και λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές αυτές, θεώρησε ότι υπήρχε ασάφεια στο κείμενο και κατέληξε ότι θα ήταν παράλογο να θεωρείται ότι η ισχύς της ασφαλιστικής κάλυψης για όλα τα άλλα θέματα άρχιζε στις 4.12.86 και η κάλυψη για ασθένεια στις 5 19.12.86. Εφαρμόζοντας τις αρχές εκείνες και ερμηνεύοντας το συμβόλαιο προς όφελος του ασφαλιζόμενου, θεώρησε την περίοδο των 30 ημερών να αρχίζει από την ημερομηνία ισχύος του συμβολαίου και επεδίωξε υπερ των εφεσιβλήτων και εναντίον των εφεσιόντων το αιτούμενο 10 με την αγωγή ποσό, που αναφέραμε πιο πάνω.

Έχοντας εξετάσει με προσοχή την επιχειρηματολογία των δύο πλευρών έχουμε ικανοποιηθεί πως δεν υπήρχε, αυστηρά μιλώντας, ασάφεια στον όρο αυτό που να καταστήσει αναγκαία την επέμβαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Εκείνο που κατά την κρίση μας θα έπρεπε και πρέπει να απαντηθεί είναι το ερώτημα του ποιά είναι η ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στη λέξη "εκδόθηκε", που περιέχεται στον ορισμό του όρου "ασθένεια". 15

Στο σύγγραμμα Halsbury's Laws of England, 3η Έκδοση, Τόμος 22, παράγρ. 467, σελ. 243, αναφέρονται τα ακόλουθα: 20

"Even if a commencing date or hour is laid down in a policy, this is overridden by the rule that no policy is, unless otherwise provided, effective until it is issued, there being normally no acceptance of the proposal until the issue of the policy. If, therefore, it is not issued until after the commencement of the period named, it will not cover losses happening before its issue, even if it is antedated. It is, however, possible so to frame a policy as to manifest an intention, not merely to antedate it for the purpose of determining the commencing date from which the closing date is to be calculated, but also to make it retrospective as regards losses which have occurred since the proposal but before issue of the policy". 25 30 35

Από το πιο πάνω απόσπασμα φαίνεται καθαρά πως η

σημασία της ημερομηνίας έκδοσης ασφαλιστικού εγγράφου έγκειται στο γεγονός ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα, αυτή συμπίπτει με την ημερομηνία ισχύος της ασφαλιστικής κάλυψης δυνάμει του εγγράφου. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι στον ορισμό της λέξης "ασθένεια" γίνεται αναφορά σε "έκδοση", γιατί, υπό κανονικές συνθήκες, η ισχύς της κάλυψης συμπίπτει με την έκδοση του συμβολαίου.

10 Στην παρούσα περίπτωση είναι φανερό ότι τα δύο μέρη στη σύμβαση συμφώνησαν, σε αντίθεση με την γενική αρχή που αναφέραμε πιο πάνω, η κάλυψη να έχει αναδρομική ισχύ από τις 4.12.86, δηλαδή την ημερομηνία που έγινε η πρόταση εκ μέρους των εφεσίβλητων και πληρώθηκε το ασφάλιστρο. Με το να μετατεθεί με αυτό τον τρόπο η ισχύς της κάλυψης στις 4.12.86 είναι για μας καθαρό 15 ότι, τόσο η πρόθεση των μερών όσο και η λογική συνέπεια της μετάθεσης αυτής, είναι ότι η έκδοση της ασφάλειας (αφού κανονικά συναρτάται άμεσα με την ισχύ της), αναφέρεται αναδρομικά και τοποθετείται πίσω στις 4.12.86.

20 Εξ άλλου, διαφορετική ερμηνεία θα οδηγούσε στο παράλογο αποτέλεσμα να κερδίζουν οι εφεσειόντες σε βάρος των εφεσίβλητων περίοδο, που να μην κάλυπτε η ασφάλεια στο συγκεκριμένο αυτό τομέα, μεγαλύτερη των 30 ημερών, που ουδέποτε φαίνεται να ήταν η πρόθεση κανενός των συμβαλλομένων. Παράλληλα, μιά μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση ασφαλιστηρίου εγγράφου θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα και θα άφηνε ακάλυπτους 25 τους ασφαλιζόμενους για μία μεγάλη περίοδο, για την οποία προφανώς θα είχαν ήδη πληρώσει το ασφάλιστρο.

30 Με βάση τα πιο πάνω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως η ασθένεια της εφεσίβλητης 2 είχε την απαιτούμενη ασφαλιστική κάλυψη δυνάμει του συμβολαίου ασφαλίσεως και του προσαρτήματος και, ως εκ τούτου, απορρίπτουμε την έφεση με έξοδα σε βάρος των εφεσειόντων.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.